

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. S.,**
státní příslušnost Kazachstán,
t. č. bytem H. – D. S., N. K. 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2019 č. j. OAM-622/ZA-ZA11-P16-2018

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, v níž obecně uvedl, že žalovaný porušil § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, která citoval a ust. § 14a zákona o azylu s tím, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, jelikož mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Žalobce rovněž obecně namítal, že žalovaný nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Konkrétně pak namítal, že nesouhlasí se závěrem žalovaného, že nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Má za to, že jeho problémy s bratrem snoubenky jeho kamaráda, který mu vyhrožoval, přičemž dotýčný se pohybuje ve vysokých kriminálních kruzích a žalobce z něj má strach, lze kvalifikovat jako nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Dle žalobce žalovaný v žádném případě nepostavil najisto, že v případě jeho návratu nedojde k opakování prožitého pronásledování. Z jeho výpovědi je přitom zcela zřejmé, že byl vystaven přímým hrozbám a čelil velkému nátlaku.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že absentují důvody k udělení doplňkové ochrany ve smyslu vážné újmy dle § 14a zákona o azylu. Poukázal na to, že žalobce neuvedl žádné problémy, které by souvisely s taxativně uvedenými důvody pro udělení azylu. Jasně sdělil, že jediným důvodem jeho odchodu z vlasti byla obava z jednání bratra snoubenky jeho kamaráda, který mu měl vyhrožovat z důvodu útěku jeho kamaráda ve snaze zjistit jeho pobyt. Žalobce tyto potíže nijak neřešil a pomoci se u příslušných státních orgánů nedomáhal. Jeho vysvětlení, proč se neobrátil na státní orgány nebo policii, tedy prohlášení, že si na kamaráda nechtěl stěžovat, protože má vlivné konexe, nelze považovat za objektivní skutečnost bránící mu ve využití všech institutů ochrany ze strany kazašských státních orgánů, které mu jsou k dispozici a ke kterým měl reálnou možnost přístupu, jak uvádějí informace o zemi původu. Zdůraznil, že právní institut azylu - doplňkové ochrany je opodstatněn vždy právě až v okamžiku, kdy cizinci nemůže poskytnout ochranu vlastní stát a břemeno tvrzení o nedostupnosti či nedostatečnosti ochrany v zemi původu tudíž leží na straně žadatele, tím spíše v situaci, kdy politický systém dává žalobci v zemi původu možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti nebyly v řízení o udělení mezinárodní ochrany vyvráceny. Reálné nebezpečí vážné újmy žalobci nehrozí. Jeho žalobní námitka, že žalovaný najisto nepostavil, že v jeho případě k opakování prožitého pronásledování nedojde, není možno považovat za opodstatněné. K udělení doplňkové ochrany nestačí pouhý subjektivní názor žalobce. Obavy musí být podloženy skutečným nebezpečím vážné újmy v podobě ohrožení lidského života, integrity, důstojnosti za asistence státu, což v případě žalobce nenastalo a taktéž nebylo prokázáno, že by žalobce nemohl využít pomoci státních orgánů.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75

- odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí ze dne 16. 7. 2018. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany a v pohovoru k této žádosti žalobce uvedl, že je státním občanem Kazachstánu, je svobodný, bezdětný, není členem žádné politické strany nebo skupiny, nikdy se politicky neangažoval a o politiku se nezajímá. Naposledy byl ve vlasti 13. 7. 2018. Do České republiky přicestoval na základě českého víza. K důvodům žádosti uvedl, že má v Kazachstánu kamaráda, který měl snoubenku. Ze svatby nakonec sešlo. Jeho kamarád poté někam odjel. Bratr dotyčné snoubenky pak žalobci vyhrožoval, neboť chtěl vědět, kam jeho kamarád odjel. Vyhrožoval mu se zbraní v ruce. V podrobnostech soud odkazuje na zjištění z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedená v napadeném rozhodnutí, neboť tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je obava z bratra dívky, resp. snoubenky jeho kamaráda, který mu měl vyhrožovat v souvislosti s útekem jeho kamaráda, ve snaze zjistit informace o jeho pobytu.
 6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kazachstánu. Konkrétně se jedná o Informaci OAMP – Kazachstán – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 3. 7. 2018, Informaci MZV ČR č. j. 107319/2017-LPTP, ze dne 17. 7. 2017, Výroční zprávu Human Rights Watch 2018, ze dne 18. 1. 2018, Výroční zprávu Amnesty International 2018, ze dne 22. 2. 2018, Zprávu MZV USA o Dodržování lidských práv v roce 2017, ze dne 20. 4. 2018.
 7. Dne 17. 1. 2019 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí, či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce sdělil, že se s obsahem se seznámit nechce, ani se k nim vyjádřit, žádné další podklady pro rozhodnutí nenavrl, nevyjádřil se ke zdrojům informací a způsobu jejich využití, nechtěl doplnit ani žádné nové skutečnosti nebo informace.
 8. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace v Kazachstánu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální datu vydání napadeného rozhodnutí.
 9. Krajský soud podotýká, že azyl je institutem zcela výjimečným, vycházejícím z mezinárodních závazků, umožňující osobám čelícím ve své vlasti vážnému ohrožení života, zdraví nebo svobody ze zákonem striktně vymezených důvodů, nalézt ochranu v jiné zemi.
 10. Soud dále činí závěr, že žalobce neuvedl relevantní tvrzení ve smyslu § 14a zákona o azylu. Soud zastává názor, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, neboť zde nejsou důvody, pro které by mu v případě návratu do vlasti hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Potíže se

soukromými osobami ve státě původu, spočívající např. v tvrzeném vyhrožování, nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak, nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 440/2004-53). Kroky státních orgánů na ochranu před vážnou újmu lze mít za přiměřené, a tudíž ochranu za poskytnutou, mimo jiné tehdy, je-li ve státě, kam má být žadatel navrácen, zaveden účinný právní systém pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo způsobení vážné újmy a žadatel má k této ochraně přístup (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 48/2008-57).

10. Ze správního spisu vyplynulo, že policie i bezpečnostní složky v Kazachstánu fungují a skutečnost, že žalobce možnosti ochrany ze strany státních orgánů dosud nevyužil, nelze klást státu původu k tíži. Tvrzení uváděná žalobcem neodůvodňují udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu, neboť nedosahují hrozby vážné újmy, která je v tomto ustanovení vyžadována. Případné problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie u problémů vzniklých se soukromými osobami, není azylově relevantní důvod.
11. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
12. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29.04.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

